

Ze moeten jou volgen, het gaat om jouw leven'

Van onze
redacteur
Thomas Lowette

Ontelbare beslissende fases in deze of gene rit racen door het tafelgesprek als tegenstanders door de Tour, Giro, Vuelta of Ronde, de Omloop, het Wereldkampioenschap of Parijs-Roubaix. De klassiekers. Ook voor de zanger. Want doorgaans zit Helmut bij de grote ritten nagelbijtend aan het scherm gekluisterd. En omgekeerd is muziek Franks grootste uitlaatklep. Hij luistert naar „vanalles”. „Met Cameron zelfs naar Kabouter Plop”, lacht Sarah.

Frank Vandenbroucke: Maar meestal naar zwarte, Amerikaanse soul... Een goeie groove is best om te ontspannen. Of nu ook David Gray, die gast van Londen, en Max-

„
Eén mislukt jaar kan erg zijn, maar privé beslissingen nemen is ook belangrijk, hoor.

Helmut

well. Latino ook, Jennifer Lopez.

Helmut Lotti: Voor haar stem of voor haar achterwerk?

Frank: Voor de twee, huh.

Sarah: Toen ik Frank zelf de eerste keer hoorde zingen, vond ik dat hij dat immens goed deed. Maar dat was in een pizzeria, hij had een glaasje op, het was de alcohol die zong, haha.

Helmut: De eerste keer dat ik Caruso zong, was in een pizzeria.

Oortjes in het rood

Helmut: Ik treed al langer op

met een „oortje”, maar coureurs hebben dat nu ook. Is dat een goeie evolutie?

Frank: Die oortjes hebben ook nadelen. Er zijn nauwelijks nog verrassingen. Ik train ook zonder hartslagmeter of computer. Ik weet zelf het best wanneer ik in het rood ga. Waartoe dient een kilometriek in een koers? Je moet volgen, hoe snel ze ook gaan.

Helmut: Rendeer je dan wel op het maximum van je mogelijkheden?

Frank: Dat voel ik. Als ik op maximum ga, is er niks méér, want méér kan je niet. Dat is luisteren naar je lichaam. Wat heb je eraan om te weten dat je een pols hebt van 202, als je niet meer naar 203 kan? Iedereen voelt dat toch van

nature?

Helmut: Dat geloof ik ook. Maar jij kan bijstellen tijdens de wedstrijd. Ik moet, als ik me niet zo goed voel, vooraan

vang beslissen. En misschien voel ik me na

een half uur beter, maar dan kan ik mijn repertoire niet meer omgooien. Dat is het mooie aan sport, je kan altijd demarreren.

Helmut: „De eerste keer dat ik Caruso zong, was in een pizzeria.”

”

Hartslagmeter of computer? Ik weet zelf het best wanneer ik in het rood ga.

Frank

Emotionele intelligentie

Frank: Heb jij stress voor een concert?

Helmut: Vroeger. En als ik een nieuw repertoire moet zingen, of als het drie weken geleden is, ja, dan wel. Maar in het midden van een tournee: absoluut niet. De zenuwen moeten zodanig gespannen zijn dat ze niet verlamdend werken. Ken jij dat?

Frank: Voor de start heb ik geen zenuwen. In een koers van zes-zeven uur heb je daar tijd genoeg voor. Voor een tijdrit ben ik wel zenuwachtig, dat wel. En voor de start ben ik gesloten, zicht op nul. Maar dat is concentratie.

Helmut: Dat is rijper worden. De intelligentie had je al, maar nog niet de emotionele intelligentie. Ik ben vijf jaar ouder. Ik herken dat, je bent een mooie mens, heel wijs voor je leeftijd trouwens. En, ach, één mislukt jaar kan erg

Sarah Vandenbroucke (links) en Carole Lotti werden tijdens het dagje uit meteen hartsvriendinnen. Helmut zat erbij en keek ernaar.

HET PALMARES

Helmut: Wat betekent die doctor Sainz, die zoezegde

Maar je wil niet zeggen wat?
Helmut: (Onverstoorbaar:)

chelijk maken, en gelukkig ook omgekeerd. Maar zelfs

Arbeiders en advocaten

De tafel in Moeskroen vertoont sporen van een rijkelijk

maar als je ziet wat je dit jaar allemaal gedaan hebt... Privé beslissingen nemen is ook belangrijk, hoor. Niet iedereen heeft je dat in dank afgenomen. Maar ze moeten jou volgen, het gaat tenslotte om jouw leven. 't Ligt niet aan jou. In de bergen kom je nog te kort boven de 2.000 meter, in tijdritten misschien ook, maar je kan zeker bij de eerste vijf in de Tour eindigen.

Frank: De Giro is eigenlijk lastiger.

Helmut: Maar jij bent alleszins *ne grote klassieke koereur*.

Frank: En jij *ne grote klassieke zanger!*

Helmut Lotti Latino Classics, VTM, zaterdag om 21.25 uur

kwakzand, voor het noot van Frank Vandenbroucke? Dát is belangrijk. In die vermeende dopingheisa rond Sainz vond ik het héél erg dat ze je bij Cofidis hebben laten vallen, terwijl niets bewezen was? Dat is hun eigen hachje redden. Maar het gaat wel over jou, niet over al die bobo's die errond hangen. Ik ben blij dat jij nog altijd met die mens werkt. Jouw *kopke* is belangrijk. Als dat stopt, stopt alles. Dat zie je in alles. Mijn beste concert in jaren heb ik gegeven — mag ik eigenlijk niet vertellen — toen ik een half uur voor mijn concert iets gedaan heb wat in de sport verboden is voor de wedstrijd.

Frank: *(Niet begrijpend:)*

Je bent zelf je enige tegenstander. Mijn mooiste overwinning was in New York, in de Avery Fisher Hall, mijn eerste concert in Amerika. Bij *Nessun Dorma*, de laatste bis, kwam het applaus als een surfgolf over mij heen.

”

Je bent zelf je enige tegenstander.

Helmut

Frank: Dat is maar één gevoel. Hou die golf van de Avery Fisher Hall in New York maar voor jou. Ik kan niet zingen. Je zou mij bela-

stoken ik kunnen zingen als jij, ik zou niet willen ruilen. Jij?

Helmut: Eén dag. Als eerste tussen die mensenhaag aankomen in Luik-Bastenaeken-Luik moet fantastisch zijn. En dat jij op voorhand zegt dat je gaat winnen, zelfs waar je gaat aanvallen, in de Rue Saint-Nicolas!? Terwijl je op diezelfde berg het jaar voordien Luik-Bastenaeken-Luik verliest!? Hoe goed ik ook zing, als ik twee foute uitspraken doe, kopen ze mijn plaat niet. In jouw geval, met zo'n grootspraak vooraf, telt alleen of je wint.

Frank: Ik heb al 54 wedstrijden gewonnen. Hou jij je scores bij, je gouden platen en zo?

Helmut: Ik heb ze nog niet opgehangen om de simpele reden dat mijn huis te klein is. Het zijn er... *(Begint schriftelijk te rekenen, land per land de verkoopcijfers optellend...)*

Frank: Ik heb *Classic II*, met *Tiritomba*, en *Latino Classics*. Leg ik dikwijls op, hoor. Het is er nog niet van gekomen naar één van je concerten te gaan, maar nu ik je beter ken... *(Helmut komt ondertussen uit op een totaal van...)*

Helmut: 6.525.000 platen sinds 1995. Niet slecht, hé. Toen ik aan 3,5 miljoen CD's zat, dacht ik: als we ooit vijf miljoen halen, geef ik een feest. Een jaar later zaten we aan 5,5 en dacht ik: ik heb m'n feest gemist!

maal. „Mag jij eigenlijk alcohol drinken tijdens het seizoen”, had Helmut eerder gevraagd. „Alleen na een overwinning”, had Frank geantwoord bij de keuze voor een zoete, Italiaanse wijn.

Zelf pas gehuwd met Sarah polst Frank naar de liefde van Helmut voor Carole. „Wat vind jij het ergerlijkste aan haar?” „Het ergerlijkste?”, valt Helmut uit de lucht. Maar Frank heeft zelf al een antwoord klaar. „Ik vind het ergerlijk als Sarah mij niet gelooft als ik zeg dat zij de mooiste vrouw van de wereld is.” „Klopt, want ik vind Carole de mooiste”, valt de toekomstige bruidegom hem bij. „Dat is toch normaal. Maar, hé, Helmut”, sleurt Frank de zanger uit zijn dromen weg. „Er is iets op til.” Hij lacht geheimzinnig: „Carole en Sarah zijn verdwenen. We zijn onze vrouwen kwijt.” *(Helmut gespeeld vloekend:)* „Ik wist het, ik wist dat dat ging gebeuren.”

De Waalse Carole en Italiaanse Sarah zijn in de voorafgaande uren onafscheidelijke hartsvriendinnen geworden. En lachbuien breken uit wanneer beide vrouwen hun eerste taalproblemen oprakelen. Sarah die Franks dochtertje Cameron op die mooie *cheveux* (haren) in de weide wijst in plaats van op de *chevaux* (paarden). Of Carole die Helmut bezweert dat zij *arbeiders* en *advocaten* lust, terwijl zij eigenlijk trek heeft in aardbeien en avocado's. „Pas op mijn trouwdag vernam ik dat ik nu Sarah *du pantalon* heet. Sarah van de broek. Als ik dát geweten had...”, giert Sarah.

Carole en Sarah worstelen elk met taalproblemen.